

Μικρὸν κατὰ μικρὸν ἢ πολὺπτυχος ἐσθῆς ὑπεσκελίσθη ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ φουσστανίου, καὶ μανδύλια: Γαλλικαὶ ἀναπληροῦσι σήμερον τὰ ἐπωμίδια μανδύλια. Μόνον τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ἢ τὸ μπουλέτσι μένει, τὸ ὁποῖον πιθανώτατα καὶ αὐτὸ θὰ ὑποχωρήτῃ ἐνώπιον τῆς ἀκατασχέτου εἰσβολῆς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πετάστου. Καὶ ὅμως τὸ μπουλέτσι περιβάλλον τὰ πρόσωπα τῶν ὡραίων γυναικῶν τῆς Ὑδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τοῦ Πόρου, ἀναδεικνύει αὐτὰ ὡραιότερα. Μέλανες καὶ ἀμυγδαλωτοὶ ὀφθαλμοί, βλεφαρίδες μακრაὶ καὶ μαῦραι, βλέμματα ἐμβατεύοντα καὶ εἰς αὐτοὺς τῆς καρδίας τοὺς μυχοὺς, χεῖλη ἀπαλὰ καὶ ἀφρόκομα, ὄψις διαυγῆς καὶ ὁροσερὰ, πάντα ταῦτα περιφρουρούμενα ὑπὸ μπουλέτσιου συντρίβουσι διὰ μιᾶς καὶ τὰ ἰσχυρότερα τῶν ὀχυρωμάτων δι' ὧν ἤθελέ τις περιχαρᾶσθαι τὸ στήθος του.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΕΝ ΘΗΡΑ.

—οοο—

Ἐν τῇ νήσῳ Θήρα ἐγένοντο ἐσχάτως ἀρχαιολογικαὶ τινες ἀνακαλύψεις. Ἐπειδὴ δὲ περὶ αὐτῶν ὀμιλεῖ ἐν ἐκτάσει ἡ πρὸς τὴν ἐν Ῥώμῃ ἀρχαιολογικὴν ἀκαδημίαν ἐκθεσις τοῦ πολυμαθοῦς συνεργάτου ἡμῶν Κ. Ι. Δεκιγάλλα, παραθέτομεν αὐτὴν ἐνταῦθα.

α Πρὸς τὴν ἐν Ῥώμῃ
Ἀρχαιολογικὴν Ἀκαδημίαν.

η Ἀσμένως ἀγγέλλω πρὸς τὴν ἐντυμον ταύτην Ἀκαδημίαν τὴν κατὰ τὴν νῆσον ταύτην γενομένην γῆς τυχαίως ἀνακάλυψιν ἀξιολόγου τινὸς ἀρχαίου μνημείου. Τοῦτο εἰρήθη ἐν ἰδιωτικῷ τινι ἀγρῷ κειμένῳ κατὰ τὴν θέσιν Καμαρίου παρὰ τὴν αἰγιαλὸν καὶ τοὺς βορειοανατολικούς πρόποδες τοῦ ὄρους Ἁγ. Στεφάνου ἢ Μετα Βουνού. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην, τὴν ὡς ἐκ τῆς ὀριζήσεως τοῦ ἐδάφους καλυπτομένην νῦν, κατὰ πλείστον μέρος, ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης, φαίνονται ἔχνη πολλῶν ἀρχαίων ἐρείπιων, ἐφ' ὧν θεμελιώμενος, καὶ ἐτι μᾶλλον ἐπὶ τῆς γνωστῆς ἐπιγραφῆς τῆς μέχρι τοῦδε σωζομένης ἐπὶ τῆς στήλης τῆς στήριξούσης τὸ ἱερὸν βῆμα τοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν κειμένου ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ἐσυμπέρανον, οὐκ ἄνευ λόγου νομιζῶ, ὅτι ἐνταῦθα ὑπῆρχε ποτὲ ἢ παρὰ τοῦ Πτολεμαίου καὶ τῆς ῥη-

θείσης ἐπιγραφῆς μνημονευομένη πόλις Οἶα (*). Ἡ δόξα μου αὕτη ἐπολεμήθη ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου καθηγητοῦ Ῥός, ὅστις ἐνόμιζε τὴν θέσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος πόλεως ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ νοτιοδυτικοῦ πλευροῦ τοῦ εἰρημένου ὄρους Μετα Βουνού, ὅπου κατ' ἐμὲ ὑπῆρχεν ἡ ὁμώνυμος τῆς νήσου πόλις Θήρα, καὶ ὅθεν, κατ' τὸν μνησθέντα Ῥός, μετακομίσθη εἰς Καμαρίον ἢ τὴν προαναφερομένην ἐπιγραφὴν φέρουσα στήλη. Ἡ φιλονεικία αὕτη ἔδωκεν ἐκατέρωθεν ἀφοριστὴν διαῦρων διατριβῶν καταχωρηθεισῶν εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις ἐκδομένους ἐφημερίδας, καὶ ἐν συνόψει εἰς τὴν παρ' ἐμοῦ ἐκδοθεῖσαν ἐν Ἐρμουπόλει τῷ 1850 ἔτι α Γενικὴν Στατιστικὴν τῆς νήσου Θήρας. η Νῦν λοιπὸν ἡ φιλονεικία αὕτη φρονῶ ὅτι λύεται ὀριστικῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, διὰ τοῦ περὶ οὗ ἐνταῦθα ὁ λόγος μνημείου. Τοῦτο δὲ σύγκριται ἐξ εἰκοσι καὶ δύο μαρμαρίνων πλακῶν, ἐξ ὧν ἐξ μὲν κεῖνται ὀριζοντεῖως καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιφανείαν ἢ τὸ ἄνω ἔδαφος τοῦ μνημείου, αἱ δ' ἕτεραι δέκα καὶ ἐξ διατεθειμέναι εἰς δύο ἀλλεπαλλήλους σειράς, τὴν μίαν ἀηλονότι ἐπὶ τῆς ἄλλης, κεῖνται καθέτως χρησιμεύουσαι πρὸς ὑποστήριγμα τῶν πρώτων καὶ ἀποτελοῦσαι τὴν πρόσοψιν τοῦ μνημείου. Καὶ ἡ μὲν ἄνω σειρά ἐμπεριέχει δέκα πλάκας, ἡ δὲ κάτω ἐξ. Αἱ δὲ τῶν ὀριζοντεῖων πλακῶν ἐσχατιαὶ ἐξέχουσαι δακτύλους τινὰς τῆς ἐπιφανείας τῶν κάτω πλακῶν, σχηματίζουσιν ἐπὶ τῆς προσόψεως εἶδος τι σπιθαμιαῖς κατὰ τὸ πλάτος κορωνίδος ἢ γαῖσου ὁμοίον δὲ τούτου γαῖσον ἐπικοσμεῖ καὶ τὴν βᾶσιν τοῦ μνημείου, ἡ στήριζεται ἐπὶ μαρμαρίνου τινὸς βᾶθρου ἢ δύο μόνον βαθμίδας μέχρι τοῦδε ἐφάνησαν ὥστε τὸ ὅλον μνημεῖον ὁμοιάζει κάλλιστα ἱερὸν βῆμα καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐπεριδόμενον ἐπὶ τοίχου, καὶ ἔχον 5 1/2 μὲν σπιθαμῶν ὕψος, 22 δὲ σχεδὸν μῆκος, καὶ 5 ὡς ἐγγιστα πλάτος. Τὸ μνημεῖον τοῦτο κατ' ἀρχὰς ἐκαλύπτετο ἀναμριδῶως ὑπὸ τινος λιθοκτίστου τοῦ αὐτοῦ πλάτους θόλου, οὗ νῦν σώζονται μόνον τὰ ἐκατέρωθεν τοῦ μνημείου κείμενα πλευρὰ ἐκ καταργησμένων λίθων. Ἐπὶ τοῦ μνημείου τούτου καὶ ἰδίως ἀνωθεν τῆς τετάρτης

(*) Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἔχει οὕτω:

ΤΟΝ ΡΗΤ(ΟΡΑ
Ω(Α)ΟΝΗΛΩΤΙΟΝ(Σ)ΛΤ(Υ)
ΡΟΝ ΩΔΟΥ ΠΛΩ(ΙΟΥ)ΔΕ(Ω)
ΝΙΔΟΥ ΑΣΙΑΡΧΟ(Υ) (Υ)ΙΟΝ
ΩΔΟΥ ΠΛΩΤΙΟΥ (Θ)ΕΟ(Δ)ΩΡΟ(Υ)
ΒΟΙΟΓΑΡΧΟΥ ΑΔΕΛ(ΦΟΝ)
ΟΙ ΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΙΕΡ(ΟΥ)
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΟΙΑΙ
ΗΛΛΑΙΣΤΡΑΣ ΤΟΝ ΕΚ
ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

πληκώς τῆς προσόψεως ἤτοι τῆς δευτέρας ἐπιγραφῆς, ἵσταται ἀγάλματι ἢ ἀνδρίας παριστῶν ἀνδρατυσιακὸν ἔχοντα μέγεθος. Τοῦ ἀγάλματος τούτου δὲ οὐκ φαίνεται πολλοῦ λόγου ἀξίον, ἐλλείπουσιν ἢ κεφαλὴ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς ἀριστερᾶς πύξης. Ἐπὶ δὲ τῶν μαρμάρων τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀνω σειρὰν τῶν τῆς προσόψεως πληκῶν, ἀναγινώσκονται αἱ ἐξῆς ἐπιγραφαί.

Ἐπὶ τῆς τρίτης πλακῆς.

ΤΟΝ ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΝ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ
(Τ.Ι.Φ;) ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ
ΥΙΟΝ ΤΟΝ ΠΡΥΤΑΝΗΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΑΡ
ΧΟΝ ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΩΝ ΠΟΛΕΩΣ
ΟΙ ΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΝΟΙΑ
ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΣ ΤΟΝ ΕΛΥΤΩΝ ΕΥ
ΕΡΓΕΤΗΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ
ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΑ ΑΝΕΣΤΗ
ΣΑΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΑΓΟΡΟΥ.

Ἐπὶ τῆς τετάρτης.

Τ.Ι. (Φ;) Α. ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΝ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΤΟΝ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ
ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΕΝ ΠΑΣΙΝ
ΟΙ ΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ
ΕΝΟΙΑ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΣ ΤΙΜΗΣ
ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ
ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΩΣ ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΑΓΟ
ΡΟΥ.

Ἐπὶ τῆς ἐβδόμης.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΕΩΣ ΑΛΥ
ΠΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΤΟ Β. ΟΙ ΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ
ΤΟΥ ΕΝΟΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝ Τ. ΦΛΑΟΥΤΙΟΝ
ΤΙΤΟΥ ΥΙΟΝ ΚΥΡΕΙΝΑΝ
ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΝ ΚΑΛΥΔΙΑ
ΝΟΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΥΝΟΙΑΣ.

Ἐπὶ τῆς ὄγδοης.

ΩΛΟΝ ΠΑΩΤΙΟΝ ΘΕΟΔΩΤΟΝ
ΩΛΟΥ ΠΑΩΤΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΑΣΙΑΡΧΟΥ ΥΙΟΝ ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ ΟΙ ΜΕΤΕ
ΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΝΟΙΑ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΣ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΥ
ΤΟΝ ΕΥΝΟΙΑΣ ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ. (*)

Ὅστε οὐδεμίαν πλέον ἀμφιβολίαν ὅτι τὰ κατὰ τὸ Καμάριον ἐρείπια εἰπὶ τὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας Ὀικίας, καὶ πιθανῶς τῶ λόγῳ ἐν τῇ θέσει τοῦ μνημείου τούτου κεῖται ἡ μνημονευομένη παλαιστρα.

Ἄλλ' ἐκ τῆς ἐκφράσεως Ἐφεσίων πόλεως τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς δὲν ἠδυναίμεθα τάχα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Θήρα ὑπῆρχε τις πόλις ἐκ τῶν ἐπτὰ ὑ. ὃ τοῦ Ἡροδότου ἀνωνόμως μνημονευομένων καλουμένη Ἐφesus, ἂν ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν δὲν ἐσυμπεραίνεται ὅτι ὁ ῥηθείς Κλειτοσθένης καί τοι Θηραῖος, ἢ ἐκ Θηραίων τοῦλάχιστον καταγόμενος, ἐπρυτάνευε τῆς ἐν Ἀσία Ἐφesus; (**)

Ἐκ δὲ τῆς γραφῆς ΤΙΜΗΣ καὶ ΚΟΙΝΤΟΥ δι' ΕΙ καὶ ΟΙ (***) ὡς καὶ ἐξ ἄλλων τοιούτων διαφόρων ἐπιγραφῶν οὐχὶ κατὰ λάθος ὀρθογραφίας ἢ λόγῳ διαλέκτου, δὲν συμπεραίνεται ἄρα ἐλλόγως ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, τῆς μνημονευομένης τοῦλάχιστον ἐποχῆς, ὧν ἡ γλῶσσα πλησιάζει τὴν νεωτέραν, ἐπρότερον τὰς διφθόγγους καὶ τὰ φωνήεντα ὡς νῦν προσέρομεν ἡμεῖς αὐτά;

(*) Εἰς ἕκασ τούτων ἢ δοτικῆ ΟΙΑ εὐρίσκειται ἀνεῦ προσεγγισμένης.

(**) ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗΙ

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΘΗΡΑΙ
ΩΝ Τ. ΦΛ. ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΝ ΙΟΥ
ΛΙΑΝΟΝ ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΝ ΑΣΙ
ΑΡΧΗΝ ΝΑΩΝΤΩΝ ΕΝ ΕΦΕΣΩΙ
ΤΟΝ ΑΠΟ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΕΥΕΡ
ΓΕΤΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

(Βλ. Boëkh. N° 2,464).

(***) Ο ΔΗΜΟΣ ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΙΕΡΕΑ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ

ΔΙΑΓΕΝΟΥΣ

ΑΓΛΩΦΑΝΗΝ ΘΕΟΒΛΕΙΙΑΝ

ΝΕΩΤΕΡΟΝ

ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Εἰς δὲ τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν ἐκτὸς τοῦ ΚΟΙΤΟΥ γραμμένου διὰ τῆς ΟΙ ἀντὶ ΤΙ, ἀπαντῶμεν ὡς καὶ εἰς πολλάς ἄλλας καὶ ΑΝΤΟΝΕΙΝΟΝ διὰ τῆς ΕΙ ἀντὶ Ι.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ

ΜΑΡΚΟΝ ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΑΝΤΟ

ΝΕΙΝΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ Η ΒΟΥ

ΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΘΗΡΑΙ

ΩΝ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ

ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΠΟΙΗΣΑ

ΜΕΝΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ

ΑΣΚΛΗΠΙΔΟΥ Β. ΚΑΙ

ΚΟΙΤΟΥ Β. ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝ

ΔΡΟΥ ΕΥΦΡΑΣΥΝΟΥ ΙΕΡΑ

ΣΑΜΕΝΟΥ ΠΟΛΥΝΟΥΧΟΥ Β.

(Boëkh, N° 2,455.)

Περὶ τὸ αὐτὸ μνημεῖον εὐρέθησαν συγχρόνως δύο προτομὴ ἀγάλματων ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀπεικονίζεται, ὡς ἐκ τῆς φυσιογνωμίας εἰκάζω, Ῥωμαίους ἀμφότεραι δὲ εἰσὶν ὁλοσχερεῖς ἀλλ' ἔχουσι τὰ πρόσωπα ὀλίγον ἐφθαρμένα ὡς ἐκ τῆς χημικῆς μάλ- λον ἐνεργείας τῆς ἐν ἡ ὑπάρχον τεθαμμέναι θηραϊ- κῆς γῆς. Μὲ ὅλην ὁμως τὴν φθορὰν ταύτην ἡ μία ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι εὐκατακρόνητος. Εὐρέθη ὡσαύτως καὶ μαρμαρινὸς τις κεφαλὴ γυναικείου ἀγάλματος, οὗ τὸ σῶμα κεῖται πιθανῶς εἰσέτι ὑπὸ τὴν γῆν, πλὴν ἐκ τῆς κεφαλῆς οὐδὲν φαίνεται ἄξιον λό- γου· ἀνεκαλύφθη πρὸς τούτοις καὶ ἕτερον μαρμα- ρινὸν ἀγαλμα παριστῶν σιμνοτάτου ἤθους γυναῖκα τὸ φυσικὸν ἔχουσαν μέγεθος. Πιθανῶς πάντα τὰ ἀ- γάλματα ταῦτα ἴσταντο ἐπὶ τοῦ μνημείου, καὶ βε- βηκίως εἰσὶ τὰ ἀφομοιώματα τῶν ἐν ταῖς ἐπιγρα- φαῖς μνημονευομένων. Ἴσως δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μνη- μείου ὑπῆρχε καὶ ἀφομοίωμα ζώου τινός, καθότι ἐπὶ τῆς τελευταίας καὶ προτελευταίας τῶν ὀριζονταίων πλακῶν, φαίνονται ἐγκεχαρταμένα ἴχνη τινά, καὶ ἰ- δίως ποδὸς ἵππου. Τούτων δὲ πάντων ἂν ἐπιτύχῃ ἀκολούθως νὰ λάβω τὰ ἀντίγραφα θέλω εὐχαρί- στως διαβιβάσαι πρὸς τὴν ἐντιμὴν ταύτην Ἀκα- δημίαν. (*).

Ἐν τοσούτῳ ὑποβαίνομαι κλπ.

Ἐν Θήρῃ τὴν 19 Ἰουλίου 1856. Ε. Π.

I. ΔΕ-ΚΙΤΑΛΛΑΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΣΤΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ἀπὸ τοῦ 1832 μέχρι τοῦ 1855.

Τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἀθύπαρκτον, οὕτως εἰ- πεῖν, ἀνευ οὐδεμιᾶς συνδρομῆς, διατηρούμενον ἐν τοῖς στοιχείοις αὐτοῦ, ἐν τῇ φύσει αὐτοῦ τοῦ Ἑλ- ληνος ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρα- τορίας, μετὰ μακρὰν ἐν δοκιμασίαις ζωὴν (**)

(*) Θέλει ἑαυτὸς δηλοποιεῖται καὶ αὐτὰ διὰ τῆς Πανώρας, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἑποικῆς ἐφημερίδος ἐνταῦθα τὰς προανα- φεραμένας σχετικὰς ἐπιγραφάς.

(**) Τὴν ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας μέχρι τῆς ἡκατοετηστῆρας ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, παχύτερον καλύπτει σκοτός· νὰ παραδειχθῆ τις ὅτι ὡς πεμφθῆ διεφθάρη καὶ κατὰ τὸ μέγα ναυάγιον τοῦ ἔθνους συνενοήθη καὶ τοῦτο πρὸ τῶν τεχνῶν τοῦ Βυζαντίου, εἶναι ἀπίθανον καὶ τολμῆρον· διότι ἐπὶ μακρὸν εἰτέτι χρόνον θάλασσα Ἑλληνικὴ ὑπῆρχον, καὶ ἡ παν- τελὴς τῆς Ἑλλάδος κατάκτησις ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν βραδύτερον συνεπληρώθη· διότι ἱκανὸν χρόνον ἡ ἔθνη ἐνόησε, καὶ τοι κερμα- τισμένη, διετηρεῖτο καὶ μάλιστα ὑπὸ τὰ ζῆνα τυχεδονικῶν σκλ-

τίσαν καὶ ἀνδρωθῆν ἐπὶ τῶν Ἰσπανικῶν, Γαλλικῶν καὶ Ἰταλικῶν πολέμων, προήχθη ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι χρόνου εἰς τὴν ἰσχὺν ἐκαίνην, εἰς ἣν τὸ εὖρον ἢ πρώτη φωνὴ τῆς Ἑλλάδος, ἀναζητούσης τὰ δικαιώματά της. Ἐκτοτε λαμβάνει νέαν γέ- νεσιν, ἡ ὑπερξίς του ἔκτοτε ταυτίζεται μὲ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἧς στρεβτοὶ ἀπειρά- ριθμοὶ ἐπατίθεντο, τὰς δὲ θαλάσσας στόλοι γε- γηρακότες διέσχίζον. Αὕτη εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ 1821. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς λοιπὸν ταύτης τὸ ναυτικὸν μας κέκληται νὰ ὑπερετήσῃ τὴν πατρίδα, τὸν κόσμον, τὴν ἱστορίαν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης τὸ ναυτικὸν μας νέας σελίδας πλήρεις δόξης εἰς τὴν παγκό- σμιον ἱστορίαν ἐκτέθησθε.

Ἡ ἔρευνα, ὅποιον τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὰς δια- φέρους ἐποχάς, ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας μέχρι τοῦ 1821 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, εἶναι ἔργον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ναυτικὴν ἱστορίαν ἀνήκον, περὶ οὗ μετὰ το- σαύτης ἐμβριθείας καὶ πολυμαθείας ἐνησχολήθη καὶ ἔγραψεν ὁ Θεατὴς τῆς Ανατολῆς (Le specta- teur de l'Orient), καὶ εἰς ὃ συνεχῶς ἐπανῆλθεν ἡ τοσαύτας εὐεργεσίας εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀπονεί- μασα Παρθώρα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ κατὰ μέρη τινὰ ἐ- πίδοσις καὶ πρόοδος τῆς ναυτιλίας μας δὲν δύ- ναται νὰ χωρισθῆ τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου ἐφ' ἧς ἔσχε ἐπιβροχὴν τινα, οὐδὲ συμ- φέρει νὰ μένῃ ἀγνωστος εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον, ἐνομήσαμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ ἀναπληρώσωμεν κατὰ

πτρα, ὑπὸ τὰ ὅποια ὑποθέτω ὅτι κατετάσσεται φυσικῶς καὶ τὸ ναυτικόν. Οἱ λαοὶ τοῦλάχιστον τῆς Ἑλλάδος αἰετοὶ κατὰ τῶν βαρβάρων μετ' αὐτῶν συνμάχων, καὶ οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ ἐξ- αιρέσῃ τις τοῦ ἔθνους τούτου αἰσθητικὸς τοῦ ναυτικοῦ, αἰσθη- ματικὸς γενικῶς χρησιμεύοντος καὶ ὡς δείγμα τῆς διατηρήσεως τῆς ἐθνικότητος τοῦ Ἑλλήνος, διὰ παντὸς μένου καὶ ἐν πικρῇ χρόνῳ διπρακτουμένου κατὰ τῆς ἀρπαγῆς, καὶ τὴν διπρακτούρησιν του ἐν αἰσῶτι χαράσσοντος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου. Ἄλλως τε ἐπὶ Σουλταμάν Σελίμ τοῦ Β', εἰς τὴν περιφανῆ ἐν Ναυπάκτῳ ναυμα- χίαν τῆ 1571, Ἑλληνικὰ πλοῖα συνενομήθησαν τοῖς Ἐννεοῖς, οὐδὲ δύναμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἐπὶ Μωάμεθ τοῦ Β'. πλοῖα Ἑλληνικὰ δὲν ὑπερέτεσαν τὸν ἀγῶνα ὡς φορτῆγὰ κἂν, ὅποτε ἡ Ἑλλὴν τῆς στερεῆς ἐσφάξατο καὶ ἐσφάξα τὸς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος του. Ὁ χερσαῖος Ἑλλὴν ἰσπερήθη κατὰ τοῦ ἵππου, τοῦ βοός, τοῦ ἀρόστρου του; διατί ἄρα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ναυτικὸς ἀπόλει τοῦ πλοῖον του ἢ ἀπολέσας αὐτὸ δὲν τὸ ἀνέκτησεν ἴσως κατετίτερον τοῦ πρώτου; Ἐντεῦθεν ταυμαίρεται ὅτι τὸ ἡμέτερον ναυτικὸν ὁλοσχερῶς δὲν ἐξέλειπεν, ἡ δὲ κατὰ τὸν αἰῶνα ἐμπροκίς του εἶναι δίκαιον καὶ ὀρθὸν νὰ θεωρηθῆ ὡς αἰετὰ τῆς ἀνευ διακοπῆς ὑπάρξεώς του, ὑπάρξεως σκληρᾶς δύναται τις νὰ εἴπῃ, ἀνευ πρῶτος, μὲ πρὸς τὸν τὸ ὅποιον ἔρχετο, οὐχὶ δὲ καὶ ἀνευ μέλλοντος. Τὸ μέλλον οὐδέ- ποτε ἐγκατέλειπε τὸν Ἑλλήνα, ἡ ἐλπίς αὐτῶν διετήρη καὶ ἀνεξω- πύρει τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ του πνιγόμενα αἰσθητικὰ, τὴν δὲ ἰσχυρὰν πεποιθήσιν τοῦ Ἑλλήνος μαρτυροῦνται τὰ ἄρα τῆς Ἑλλάδος, ἡ πίστις καὶ οἱ μάρτυρές της. Τὴν ἀρχὴν ταύτην νομίζω φυσικώτερον καὶ δικαιώτερον νὰ παραδεχθῶμεν παρὰ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν τρεῖς καὶ ἔμισον αἰῶνας δὲν ὑπῆρχεν ὁλοσχε- ρῶς, καὶ ὅτι αἱ ὀλίγα ἀλιόδες ὡς ἐκ θύματος ἄμα ἐκράχτησαν τῶν Γαλλικῶν, Ἰσπανικῶν καὶ Ἰταλικῶν πολέμων εἰς τέσσα μετα- ποιήθησαν πλοῖα, καὶ ταῦτα νὰ ὄσιν ἔτομα καὶ πρὸς τοιαύτους πλοῖα παρεσκευασμένα.